

“ मीठे बच्चे – तिमीले अब यस शरीरलाई भुलेर अनासक्त , कर्मातीत बनेर घर जानु छ त्यसैले सुकर्म गर । कुनै पनि विकर्म नहोस् ।

प्रश्न:- आफ्नो अवस्थाको जाँच गर्नको लागि कुन तीन महिमालाई सदा याद राख्नु पर्छ?

उत्तर:- १) निराकारको महिमा २) देवताहरूको महिमा ३) स्वयंको महिमा। अब जाँच गर- निराकार बाबा समान पूज्य बनेको छु? उहाँका सबै गुणहरूलाई धारण गरेको छु? देवताको जस्तै रोयल चलन छ? देवताहरूको जुन खानपान छ, उनका जो गुणहरू छन् ती ममा छन्? आत्माका जो गुणहरू छन्, ती सबै गुणलाई जानेर तिनीहरूको स्वरूप बनेको छु?

ओम् शान्ति । बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- आत्माहरूको निवास स्थान हो टावर आफ साइलेन्स अर्थात् शान्तिधाम। जस्तै हिमालय पहाडको शिखर हुन्छ नि। त्यो धेरै उच्च हुन्छ। तिमी रहन्छौं पनि उच्च भन्दा उच्च स्थानमा। उनीहरू पहाडमा चढ्ने अभ्यास गर्छन्, रेस गर्छन्। पहाड चढ्नमा पनि कोही होसियार हुन्छन्। सबै चढ्न सक्दैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई यसमा रेस आदि गर्ने आवश्यकता छैन। आत्मा जो पतित छ, त्यसलाई पावन बनेर माथि जानु छ। यसलाई भनिन्छ शान्तिको टावर र त्यो हो विज्ञानको टावर। उनीहरूका ठूला-ठूला बमहरू हुन्छन्, तिनका पनि टावर हुन्छन्। त्यहाँ खतरनाक चीजहरू राख्छन्। बम भित्र विष आदि राख्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीलाई त घरतर्फ उड्नु छ। उनीहरू घरमै बसेर यसरी बमहरू फाल्छन् जसले सबै खतम गरिदिन्छन्। तिमीलाई त यहाँबाट माथि जानु छ शान्तिधाममा। त्यहाँबाट तिमी आएका हो। फेरि तब जान्छौ, जब सतोप्रधान बन्छौ। सतोप्रधानबाट तमोप्रधानमा आएका छौ फेरि सतोप्रधान बन्न छ। जो सतोप्रधान बन्ने पुरुषार्थ गर्छन् उनीहरूले फेरि अरूलाई पनि बाटो देखाउँछन्। तिमी बच्चाहरूले अब सुकर्म गर्नु छ। कुनै पनि विकर्म गर्नु छैन। बाबाले कर्मको गहन गति पनि सम्झाउनु भएको छ। रावण राज्यमा तिमी दुर्गति भएको छ। अब बाबाले सुकर्म सिकाउनु हुन्छ। ५ विकार ठूला दुस्मन हुन्। मोह पनि विकर्म हो। कुनै पनि विकार कम छैनन्। मोह राख्नाले पनि देह-अभिमानमा फँस्न पुग्छौ। त्यसैले बाबाले कन्याहरूलाई धेरै सम्झाउनु हुन्छ। कन्या पवित्रलाई भनिन्छ, माताहरू पनि पवित्र बन्नु छ। तिमीहरू सबै ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू हो। वृद्ध भए पनि ब्रह्माका बच्चाहरू त हो नि।

बाबा सम्झाउनु हुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू! अब कुमार-कुमारीहरूको स्टेज भन्दा पनि माथि जाऊ। जसरी पहिले शरीरमा आयौ फेरि निकलेर जानु छ, मेहनत गर्नु छ। यदि उच्च पद पाउन चाहन्छौ भने अरु कसैको स्मृति नआओस्। हाम्रो पासमा छ नै के र? खाली हात आएका हो नि, केही पनि छैन। आफ्नो यो शरीर पनि होइन। अब यस शरीरलाई भुल्नु छ। अनासक्त, कर्मातीत बन्नु छ। ट्रस्टी बन। बाबा भन्नुहुन्छ- चाहे घुमफिर गर तर फाल्नु खर्च नगर। मनुष्यहरू दान पनि धेरै गर्छन्। अखबारमा आउँछ फलानो धेरै दानी छ। अस्पताल, धर्मशाला आदि बनाएको छ। जसले धेरै दान गर्छ उसलाई सरकारबाट फेरि पदवी मिल्छ। पहिलो-पहिलो पदवी मिल्छ हिज होलीनेस, हर होलीनेसको। होली पवित्रलाई भनिन्छ। जसरी देवताहरू पवित्र थिए त्यस्तै बन्नु छ। फेरि आधा कल्प पवित्र रहनेछौ। धेरैले भन्छन् यो कसरी हुन सक्छ। त्यहाँ पनि बच्चाहरू पैदा हुन्छन्। भन- त्यहाँ रावण राज्य हुँदैन। रावणद्वारा नै विकारी दुनियाँ बन्छ। राम बाबा आएर पावन बनाउनु हुन्छ। त्यहाँ पतित कोही हुन सक्दैन। कसैले भन्छन् पवित्रताको कुरा गर्नु हुँदैन। शरीर कसरी चल्न सक्छ? पवित्र दुनियाँ पनि थियो, यो कुरा थाहै छैन। अहिले अपवित्र दुनियाँ छ। यो खेल हो, वेश्यालय, शिवालय... पतित दुनियाँ, पावन दुनियाँ। पहिले हुन्छ सुख फेरि हुन्छ दुःख। कहानी छ- कसरी राज्य लिए र फेरि कसरी गुमाए। यो राम्रो संग बुझ्नु छ। हामीले हार खाएका छौं, हामीले नै विजय प्राप्त गर्नु छ। बहादुर बन्नु छ। आफ्नो अवस्थालाई जमाउनु छ। घरबार हुँदा-हुँदै, सम्हाल गर्दागर्दै पवित्र अवश्य बन्नु छ। कुनै पनि अपवित्र काम गर्नु हुँदैन। मोह पनि धेरैमा हुन्छ। आफूलाई हेर्नु छ- हामीले प्रतिज्ञा गरेका छौं, हजुर बाहेक अरु कसैलाई पनि प्यार गर्ने छैनौं फेरि अरूलाई किन प्यार गर्छौ! जो प्यारो भन्दा प्यारो चीज हुन्छ त्यो याद आउनु पर्छ। फेरि अरु सबै देहका सम्बन्धहरू भुलिन्छन्। सबैलाई देख्दा यस्तो सम्झ हामी अब स्वर्गमा गइरहेका छौं। यी सबै कलियुगी बन्धन हुन्। हामी दैवी सम्बन्धमा गइरहेका छौं।

अरू कुनै मनुष्यको बुद्धिमा यो ज्ञान छैन। तिमी बाबाको यादमा राम्रो सँग रह्यौ भने खुसीको पारो चढिरहन्छ। जति हुन सक्छ बन्धन कम गर्दै जाऊ। आफूलाई हल्का गर। बन्धन बढाउनु पर्ने आवश्यकता छैन। यो राज्य पाउनको लागि खर्चको आवश्यकता छैन। विना खर्चमा विश्वको राजधानी लिन्छौ। उनीहरूको बारुद, सेना आदिमा कति खर्च हुन्छ। तिमी पासमा खर्च केही पनि छैन। तिमी जेसुकै पनि बाबालाई दिन्छौ त्यो दिएका होइनौ लिएका हौ। बाबा त गुप्त हुनु हुन्छ। उहाँले श्रीमत दिइरहनु हुन्छ— संग्रहालय खोल, हस्पिटल, यूनिभर्सिटी खोल, जसबाट तिमीले ज्ञान प्राप्त गर्छौ। योगद्वारा तिमी सदाको लागि निरोगी बन्छौ। स्वास्थ्य, सम्पत्ति भयो भने त्यसको साथमा २१ जन्मको लागि खुसी त हुन्छ नै। एक सेकेन्डमा मुक्ति र जीवनमुक्ति कसरी मिल्छ, त्यो आएर बुझ। ढोकामा नै सम्झाउन सक्छौ। जसरी ढोकामा भिक्षा माग्ने आउँछन् नि। तिमी पनि मानौं भिक्षा दिन्छौ जसबाट मनुष्य एकदमै मालामाल बन्छन्। कोही पनि होस् भने— तपाईं के माग्नुहुन्छ? हामी तपाईंलाई यस्तो भिक्षा दिन्छौ, जसबाट तपाईं जन्म-जन्मान्तर भिक्षा माग्नेबाट छुट्नु हुन्छ। बेहदको बाबा र सृष्टिचक्रलाई जान्नाले हामी यो बन्छौ।

तिमी यो ब्याजले पनि कमाल गर्न सक्छ। यसबाट तिमी कसैलाई पनि सेकेन्डमा बेहदको वर्सा दिन सक्छौ। सेवा गर्नु छ। बाबाले सेकेन्डमा विश्वको मालिक बनाउनु हुन्छ। फेरि पुरुषार्थ त गर्ने पर्छ। साना-ठूला सबैलाई भनिन्छ बाबालाई याद गर। ट्रेनमा पनि यो ब्याजमा सम्झाउने सक्छौ। ब्याज लगाइएको होस्, सबैलाई सम्झाउन सक्छौ— तपाईंका दुई पिता हुनु हुन्छ। दुवैबाट वर्सा मिल्छ। ब्रह्माबाट वर्सा मिल्दैन। उनी त दलाल हुन्। यिनीद्वारा बाबाले तिमीलाई सिकाउनु हुन्छ र वर्सा दिनु हुन्छ। मनुष्यहरूलाई देखेर सम्झाउनु छ। यात्रामा पनि धेरै जान्छन्। यी सबै शारीरिक यात्राहरू हुन्। यो हो रूहानी। यसबाट तिमी विश्वको मालिक बन्छौ। शारीरिक यात्राबाट त धक्का नै खाइरहन्छन्। सिँढीको चित्र पनि साथमा होस्। सेवा गर्दै रह्यौ भने भोजन आदिको पनि आवश्यकता रहँदैन। भनिन्छ खुसी जस्तो खुराक हुँदैन। धन भएन भने उनीहरूलाई घरी-घरी भोक लागिरहन्छ। धनवान् राजाहरूको मानौं पेट भरिएको हुन्छ। बडो रोयल चलन हुन्छ। कुराकानी पनि फस्टक्लास। तिमीले सम्झन्छौ— हामी के बनिरहेका छौं! त्यहाँ खान-पान आदि बडो रोयल सँग गरिन्छ। कु-टाइममा कहिले खाँदैनन्। बडो रोयल्टी सँग शान्तपूर्वक खान्छन्। तिमीले सबै गुणहरू सिक्नु पर्छ। निराकारको महिमा, देवताहरूको महिमा, आफ्नो महिमा, तीनवटै जाँच गर। अहिले तिमी बाबाको गुणवाला बनिरहेका छौं फेरि बन्छौ देवताको गुणवाला। त्यसैले ती गुणहरूलाई अहिले नै धारण गर्नु छ। अहिले तिमी दैवी गुण धारण गरिरहेका छौ। गायन पनि छ— शान्तिका सागर, प्रेमका सागर... जसरी बाबाको पूजा हुन्छ त्यसैगरी तिमी पनि पूजा हुन्छ। बाबाले तिमीलाई नमस्ते गर्नुहुन्छ। तिमी त पूजा पनि डबल हुन्छ। यी सबै कुरा बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ। तिमी महिमा पनि सम्झाउनु हुन्छ पुरुषार्थ गरेर यस्तो बन। दिल सँग सोध्नु छ— म यस्तो बनेका छु? जसरी हामी अशरीरी आएका हौं त्यसैगरी अशरीरी भएर जानु छ। शास्त्रहरूमा पनि छ, लट्ठी पनि छोड। तर यसमा लट्ठीको कुरा छैन। यहाँ त शरीरलाई छोड्ने कुरा हो। अरू सबै हुन् भक्तिमार्गका कुरा। यहाँ केवल बाबालाई याद गर्नु छ। एक बाबा दोस्रो न कोही।

तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान मिलेको छ। तिमीलाई थाहा छ— मनुष्यहरू कति गुरुहरूको जंजीरमा फँसेका छन्। अनेक प्रकारका गुरु छन्। अब तिमीलाई न गुरु चाहिन्छ न केही पढ्नु नै छ। बाबाले एउटै मन्त्र दिनु भएको छ— म एकलाई याद गर। वर्सालाई याद गर र दैवीगुण धारण गर। गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र बन्नु छ। यहाँ आउँछौ रिफ्रेस हुनको लागि। यहाँ सम्झन्छौ हामी बाबाको सम्मुख बसेका छौं। त्यहाँ सम्झनेछौ— बाबा मधुबनमा बस्नु भएको छ। जसरी हाम्रो आत्मा तख्तमा बसेको छ, त्यसैगरी बाबा पनि यस तख्तमा बस्नु भएको छ। बाबा कुनै गीता शास्त्र आदि हातमा लिनु हुन्न। यस्तो पनि होइन— यिनले केही कण्ठ गरेका हुन्। त्यो त संन्यासी आदिले कण्ठ गरेका हुन्छन्। उहाँ त हुनु हुन्छ ज्ञानका सागर। ब्रह्माद्वारा सबै रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। के शिवबाबा कहिल्यै कुनै विद्यालयमा सतसङ्गमा जानु भएको हो? बाबाले त सबै कुरा जान्नुहुन्छ नै। कसैले भनेको— के साइन्स जान्नुहुन्छ? बाबा भन्नुहुन्छ— साइन्स सँग मैले के गर्नु छ। मलाई बोलाउँछन् नै आएर पतितलाई पावन बनाउनुहोस्, यसमा मलाई साइन्स किन सिक्नु छ र? सोध्छन्— शिवबाबाले फलानो शास्त्र पढ्नु भएको छ? अरे उहाँको लागि त भनिन्छ ज्ञानका सागर। यी त भक्तिमार्गका शास्त्र हुन्। विष्णुको हातमा शंख, चक्र आदि देखाउँछन्। अर्थ केही पनि थाहा छैन। वास्तवमा यी अलंकारहरू ब्रह्मालाई र ब्राह्मणहरूलाई दिनु पर्छ। सूक्ष्मवतनमा त यो शरीर नै रहँदैन। ब्रह्माको साक्षात्कार पनि घरमै बसेर धेरैलाई हुन्छ। कृष्णको पनि हुन्छ। यसको अर्थ हो— यी ब्रह्माको पासमा गयौ भने कृष्ण जस्तो बन्ने छौ वा कृष्णको गोदमा आउने छौ। त्यो केवल

राजकुमारको साक्षात्कार हुन्छ। यदि तिमी राम्रो सँग पढ्छौ भने यो बन्न सक्छौ। यो हो लक्ष्य उद्देश्य। उदाहरण त एउटैको दिइन्छ नि। त्यसलाई मोडेल भनिन्छ। तिमीलाई थाहा छ- बाबा आउनु भएको छ सत्यनारायणको कथा सुनाउन, नरबाट नारायण बनाउन। पहिले त अवश्य राजकुमार बन्छौ। शास्त्रहरूमा देखाइएको छ- कृष्णले मख्खन खाए, वास्तवमा यो हो विश्वको बादशाहीको गोला। बाँकी चन्द्रमा आदि मुखमा कसरी देखाउन सकिन्छ। भन्छन् पनि दुई बिराला आपसमा लडे, बीचमा जो सृष्टिको मालिक बने उनलाई मख्खन दिइयो। अब आफूलाई हेर म यस्तो बनेको छु कि छैन? यो पढाइ हो नै राजाई पदको लागि। प्रजा पाठशाला कहाँ भनिन्छ र। यो हो नरबाट नारायण बन्ने पाठशाला। ईश्वरीय विश्व विद्यालय। भगवानले पढाउनु हुन्छ। बाबाले भन्नु हुन्छ, लेख- ईश्वरीय विश्व विद्यालय, कोष्ठमा लेख यूनिभर्सिटी। तर यो लेख भुलिहाल्छन्। तिमीले जतिसुकै पत्र-पत्रिका दिए पनि केही बुझ्दैनन्। यसमा सम्मुख सम्झाउनु पर्छ। बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा मिल्छ। जन्म-जन्मान्तर तिमीले हदको वर्सा लिदै आएका छौ। तिमी ब्याजद्वारा सेवा गर्न सक्छौ, चाहे कोही हाँसून्। दुई पिताको कुरा राम्रो छ। यसरी धेरैले आफ्ना बच्चाहरूलाई सम्झाउँछन्। बच्चाहरूले पनि पितालाई सम्झाउन सक्छन्। स्त्रीले पतिलाई लिएर आउँछिन्। फेरि कहीं-कहीं झगडा पनि गर्छन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ- तिमीहरू सबै आत्मा बच्चा हो। वर्साको हकदार हो। लौकिक सम्बन्धमा बच्ची विवाह गरेर अर्कोको घरमा जान्छिन्, त्यसलाई कन्यादान भनिन्छ। अरूलाई दिइन्छ नि। अब त त्यो काम गर्नु छैन। त्यहाँ स्वर्गमा पनि कन्या अर्को घरमा जान्छन् तर पवित्र रहन्छन्। यो हो पतित दुनियाँ र त्यो सत्ययुग हो शिवालय, पावन दुनियाँ। तिमी बच्चाहरू माथि अहिले बृहस्पतिको दशा छ। तिमी स्वर्गमा त अवश्य जान्छौ, यो त पक्का छ। तर पुरुषार्थले उच्च पद पाउनु छ। दिल सँग सोध्नु छ- के मैले फलानो जस्तै सेवा गर्छु। यस्तो होइन टिचर चाहियो, टिचर तिमी आफैं बन। अच्छा-

बच्चाहरूले पुरुषार्थ गर्नु छ। बाँकी बाबाले कसैबाट पैसा लिएर के गर्ने? तिमी गएर म्युजियम आदि खोल। घर आदि त सबै यहाँ खतम हुन्छन्। बाबा त व्यापारी हुनु हुन्छ नि। पुरानो लिने व्यापारी पनि हुनु हुन्छ। दुःखको जंजीरबाट छुटाएर सुख दिनेवाला हुनु हुन्छ। अब बाबा भन्नुहुन्छ- धेरै बितिसक्यो थोरै बाँकी छ। तिमी हेर्दै जाऊ- धेरै हंगामा हुन्छन्। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरू प्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) ट्रस्टी र अनासक्त बन। कुनै पनि फाल्तू खर्च नगर। स्वयंलाई देवता जस्तो पवित्र बनाउने पुरुषार्थ गर्दै जाऊ।

२) एक प्यारो भन्दा प्यारो चीज बाबालाई याद गर। जति हुन सक्छ कलियुगी बन्धनलाई हल्का गर्दै जाऊ, नबढाऊ। सत्ययुगी दैवी सम्बन्धमा गइरहेको छौ, यसै खुसीमा रहने गर।

वरदान:- ज्ञानस्व रूप बनेर सबै व्यर्थका प्रश्नहरूलाई यज्ञमा स्वाहा गर्ने निर्विघ्न भव जब कुनै विघ्न आउँछ अनि “के, किन” का अनेक प्रश्नमा जान्छौ। प्रश्नचित्त बन्नु अर्थात् परेशान हुनु। ज्ञान स्वरूप बनेर यज्ञमा सबै व्यर्थ प्रश्नहरूलाई स्वाहा गरिदियौ भने आफ्नो समय बच्छ र अरूको पनि समय बच्छ। यसबाट सहजै निर्विघ्न बन्छौ। निश्चय र विजय जन्मसिद्ध अधिकार हो- यो शानमा रह्यौ भने कहिल्यै दुःखी हुने छैनौ।

स्लोगन:- सदा उत्साहमा रहनु र अरूलाई उत्साह दिलाउनु- यही तिम्रो कर्तव्य हो।

ब्रह्मा बाबा समान बन्नको लागि विशेष पुरुषार्थ: -

जसरी ब्रह्मा बाबाले सदा लवलीन स्थितिमा रहेर मैपनको वृत्तिको त्याग गर्नु भयो, सबैको ध्यान बाबातिर खिचाउनु भयो। यसैगरी फलो फादर गर। ज्ञानको आधारमा बाबाको यादमा यसरी समाहित रह्यौ भने यो समाहित हुनु नै लवलीन स्थिति हो।